

ҒТАХР 17.40.01

ТРАНСГУМАНИСТІК ПОСТГЕНДЕРИЗМНІҢ ОНТОЛОГИЯЛЫҚ ЖӘНЕ ПСИХОАНАЛИТИКАЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ

Б.М. Аташ¹

¹ филос.ғ.д., аға оқытушы,

Қазақ мемлекеттік қыздар педагогикалық университеті
Қазақстан, Алматы қ., e-mail: atash_berik@mail.ru

Мақалада постгендеризмнің қазіргі заманғы өзекті мәселелері қарастырылады. Алдымен, патриархаттық қоғам, феминизм, гендерлік саясат пен гендерология, одан соң неогендерология ілімдерінің эволюциясы туралы шолулар жасалады. Постгендеризмге сыни көзқарас ұстана отырып, автор оның шығу тегі мен негізгі сипатына онтологиялық және психоаналитикалық талдаулар жасайды. Постгендеризм идеясын қолдаушылардың мінез-бейнелерін атап көрсетеді. Автор постгендерлік комбинациялардың біздің ұлттық құндылықтарымызға сай келмейтіндігі туралы қортындыға келеді.

Түйін сөздер: гендерлік саясат, гендерология, постгендерология, психоанализ, феминизм, трансгуманизм т.б.

Еліміз тәуелсіздік алғаннан кейін, құқықтық-демократиялық даму жолын ұстанып, әлемдегі адам еркіндігі мен бостандығы мәселелерімен шұғылданатын үдерістердің бірі – гендерлік саясатқа да қолдау көрсетіп, өзіндік мемлекеттік заңдары мен стратегияларын жариялады. Қазіргі кезде де ер мен әйелдің құқықтары мен бостандықтары мәселесіне айрықша назар аударып, нақты қадамдарды да жүзеге асырып келеді.

Бұл бағыт пайда болғандығына көп уақыт өтпесе де, бүгінгі таңда өзінің арнасын кеңейтіп, жаңа әлеуметтік мәселелерді шешуге қарай оңтайланып, болашақтағы даму бағдарын да анықтауға қарай бет түзеп келеді. Сондықтан, біз, оның даму эволюциясы мен түрленуінің ерекшеліктерін мынадай тізбек бойынша тиянақтап алуды жөн көрдік: «патриархат – феминизм – гендерлік саясат – гендерология – неогендерология – постгендеризм».

Патриархаттық қоғам әр елде, әрбір халықта әр түрлі сипат алғанмен, түпнегіздік мотиві – қоғамдағы ер адамның ролін әйелдермен салыстырғанда жоғарырақ қоюмен келіп өлшенеді. Тарихта оның да төзімді, радикалды, консервативті, либералды сияқты түрлері болғандығы белгілі. Атап айтқанда, осы консервативті және радикалды формалары, гендерлік төзімсіздік, мезонимиялық көзқарастар т.б. феминистік қозғалыстың тууына алып келді. ХІХ ғасырларда батыста, АҚШ пен Еуропа елдерінде тек қана әйелдердің бостандықтарын қорғауды, олардың да сайлау мен білім алу еркіне ие болуды, ерлермен тең дәрежедегі жалақы мөлшерін т.б. талап етуден туындаған феминистік қозғалыс ХХ ғасырда көптеген мемлекеттерде белгілі бір деңгейде өздерінің мақсатына жеткен сыңайлы.

Сондықтан, феминизм басқаша формаға ауысып, өзінің арнасын кеңейтіп, нақты өмірлік мәселелерді ұсынды. Бұл қозғалыстың негізінде пайда болған гендерлік саясаттың феминизмнен басты айырмашылығы тек әйелдердің ғана емес, ерлердің де құқықтарын қорғаумен шұғылданатын, екі жыныстың мүдделерін қатар қоятын саясат ұстанғандығында еді.

Осыған орай, ХХ ғасырдың орта тұсында бұл бағыт қойылып отырған ахуалдарды ғылыми тұрғыдан зерттеуді қажет етті де, ер мен әйелдің антогонизмін жойып, екеуінің үйлесімділігін, екі жыныстың қарым қатынасына қатысты барлық мәселелерді зерделейтін ілімге айналған еді [1].

Одан соң қазіргі ғылым дамуындағы дифференциацияға сәйкес, гендерлік педагогика, гендерлік психология, лингвистикалық гендерология, гендерлік құқық т.б. салалары қалыптасып, қоғамдағы гендерлік мәселелерді жан-жақты зерттей бастады. Әрине, бүгінгі таңда гендерлік мәселелер адамзат қоғамында түпкілікті шешімін тапқан жоқ, дегенмен, ілгерілеу де жоқ емес. Бірақ шешімін табуы тиіс көптеген күрделі түйткілдер ғылыми теориялық және тәжірибелік зерттеулер аясынан тыс қалды, олар тек фактологиялық ақпараттармен ғана шектеліп отырды. Атап айтқанда, аборт жасау, жыныстық еркіндік, проституцияны заңдастыру т.б. таза өмірмәнділік мәселелер мораль тұрғысынан әрбір халықта, әр түрлі деңгейде талқыланып отырылды, әсіресе, шығыстық-дәстүрлі діл

мен еуропалық-өркениеттік дәл бойынша, дін мен заманауи құндылықтар негізінде бұл мәселелер екі жақты қабылданды. Мәселен, дәстүршілдік қолдайтын діни таным аймағында аборт жасау аморальді құбылыс, тіпті күнә да болып табылады.

Одан соң, гендерология өзінің даму аясында зерттеу объектісін барынша кеңейте түсті және солай болуы да тиіс еді. Өйткені, адамзат қоғамында гендерологиялық негізде талқылануы тиіс жаңа мәселелер пайда болады. Біз бұл бағытты «неогендерология» деп атап, зерттелуі тиіс ер мен әйелге қатысты іргелі мәселелердің бірнешеуін мысалға алып көрсетуімізге болады: жасанды ұрықтандыру, отбасындағы ажырасу мәселесі, маскулиндік әйелдер (еркек шора) мен феминистік ерлер (әйел типтес ер адамдар), бір жыныстылардың махаббаты мен олардың некелесуі, қыз бала мен ер бала тәрбиесі, метросексуалдылық, ретросексуалдылық т.б.

Осы тұста, отандық гендерологтардың кейбірі аталған өткір мәселелерді діни сенімдері мен діліне қатысты әрбір ұлттар мен халықтардың өздігінше шешуге құқықтары бар екендігін ескере отырып, гендерологияның қазақы ұлттық нұсқасын жариялады да, оны «этногендерология» деп атап, тұжырымдамасын көпшіліктің талқысына ұсынған болатын. Тұжырымдамада негізгі екі арна айтылады, біріншісі, ер мен әйелдердің құқықтарының тең дәрежеде сақталуы, әйелдер мен ерлерге деген зорлық-зомбылықтар мен кемсітушіліктердің барлық түрлерінің алдын алу сияқты гендерлік саясаттың парасатты тұстарынан айнымау; екіншісі, гендерологияға қатысты ұлттық құндылықтарымызға сай келмейтін кейбір батыстық үлгілерден бас тартып, оларды халқымыздың дүниетанымына сәйкес құру.

Атап айтқанда, мәселен, бір жыныстылардың некелесуі, жезөкшелер үйін заңдастыру, метросексуалдылық т.б. неогендерологиялық мәселелерді аморальді құбылыс деп тану және оны мойындамауды этногендерологияның басты ұстанымдары ретінде қатаң сақтау. Сонымен қатар, біз, талқылауға ұсынып отырған «трансгуманистік постгендеризмнің» кейбір көріністерін де ғылыми-теориялық және тәжірибелік тұрғыдан әшкерелеу.

Адамзат эволюциясының жаңа үлгісін ұсынууды мақсат еткен, постадамзаттың бейнесін үлгілеген трансгуманизмнің өзі бірнеше тармақтарға бөлініп отыр: барлық тіршілік иелерін қандай-да болмасын құралдарды қолдануға ерік беріп, азап шегудің барлық түрлерінен құтылуды негіздейтін – аболуцианизм, өзінің денесін өзгертуге тиым салу адам құқы мен бостандығын шектеу деп санайтын – либертариандық трансгуманизм, адам мен табиғатты қорғау мақсатында, олардың эволюциясының жарқын болашағын қамтамасыз ету үшін трансгуманистік идеяларды қолдайтын – техногайянизм [2, 58].

Соның ішінде, біз қарастырып отырған трансгуманизмнің бір саласы – постгендеризм. Бұл бағыт трансгуманизм идеяларын негізге алады да, жыныстық ерекшеліктер биологиялықтан гөрі, әлеуметтік және психологиялық құбылыс деп танып, гендерлік трансгуманизм мәселелерін атап өтеді: ер мен әйел болмысын жасанды биотехнологиялық жолмен араластыру, жыныс мүшесін ауыстыруға құқық пен еркіндік беру, екі жақтың жағымды сапаларын жинақтап, андрогинді адам жасау, гендерлік бірегейліктерді жою, адам ер немесе қатаң түрде әйел бола алмайтындығын негізге алу, себебі, олар қоғамда әйел немесе ер емес, жай ғана барлығы «Адамдар» деген түсінікті басшылыққа алу, дүниеге бала алып келу мен оны қоректендіру тек әйелдің ғана міндеті болмауы тиіс деген қағиданы негіздеу, баланы дүниеге алып келуді бір жынысқа жүктемей, жасанды түрде (клондау, партогенез, жасанды аналық клетка т.б.) жүзеге асыру т.б. Бұлардың негізгі мақсаты – дүниеге ұрпақ алып келуді әйелдің мойнына жүктеу гендерлік теңсіздіктің сарқыншақтарының көрінісі деген идеологияны насихаттау және бой сермер нүктесі де осы.

Постгендеристер осы құбылыстар жүзеге асса, гендерлік мәселелер жойылады, олардың болуы да тиіс емес деген түйінге келеді немесе оны гендерлік теңдік орнатудың бірден-бір жолы деп қарастырады.

Постгендеризмнің пайда болуының көптеген қырлары бар: саяси-әлеуметтік, идеологиялық-ақпараттық, мәдени-құндылықтық т.б. Соның ішінде, біз, оның философиялық, атап айтқанда, онтологиялық және психоаналитикалық негіздеріне тоқталып өтеміз.

Онтологиялық негіздері. 1) Егер постгендеристік қоғамның толыққанды іске асқан үлгісін елестетсек, онда, әйел болмысы мен ер адам болмысы адамзат тарихы эволюциясынан мүлде жойылады, яғни, бейболмысқа айналады. Бірақ жануарларда сақталып қалады. Егер табиғатта партогенез тәжірибесі бар екендігін екерсек, «шындығында, адамзат эволюциясы екі жақты жыныстық көбеюсіз жалғасын таба ала ма?» деген сауал туындайды.

Қазіргі таңда адамзат түрлі ота жасаулар арқылы өзінің табиғи болмысын, тіпті пластикалық оталар арқылы сыртқы келбетін де өзгерте алады. Бірақ «жыныс мүшесін өзгерту немесе оны жойып жіберу немесе қос жынысты адам дайындау ғылым этикасына жатқызыла ма?» деген сауал қойылады.

Шындығында, жер шеңберінен шығып, ғарышқа үнілсек, онда жыныстық айырмашылықтарды көре алмаймыз. Көне Қытай философиясындағы – Инь мен Ян, тәңіршілдік сеніміндегі – Көк Тәңірі мен Ұмай Ана т.б. рәміздік бейнелер немесе ғарышты антропоморфтаудың көрінісі екендігі байқалады. Ал, Э. Фромм өзендердің көлдерге құйылуын, жаңбырдың жерге жаууын мысал етіп ала отырып, табиғатта да жынысқа бөлінушілік бер деп есептейді.

Сондықтан постгендеризм бойынша, болашақта тауар емес, адам өндіретін құрылғылар жасалып, адамның өзі биологиялық тауарға айналуы ықтимал. Екіншіден, «Сіз, бүгінгі таңда постгендеризм құбылысынан туған ұрпақ болғыңыз келе ме?» деген сауал тастасақ, «жоқ» деп жауап берушілер басым түсері анық. Олай болса, біз болашақ ұрпақтарға, оның ішінде, биологиялық-жыныстық болмысына тәжірибе жасауға құқығымыз жоқ деп айта аламыз.

2) XX ғасырдағы экзистенциализм ағымында, абсурдтан жалығу, зерігу деген сияқты ұғымдар бар. Мәселен, А. Камю өмірдің мағынасыздығынан жалыққан адам қоғамда әлсін-әлсін бүлік шығарады деген қортындығы келеді [3].

Бүлік тек қарулы төңкеріс немесе физикалық әрекеттер арқылы ғана емес, теориялық сенсациялар, резонанстар туғызу, психологиялық пиар жасау т.б. арқылы да көрініс табуы ықтимал екендігін ескергендіміз жөн. Зерігу ұғымы, әрине, қазақ философиясында басқаша түсініктермен беріледі: Абай айтқандай, «Жұмысы жоқтық, тамағы тоқтық аздырар адам баласын». Осы тұста, «постгендеристердің идеялары зерігу емес пе екен?» деген түйткілді мәселе туындайды.

3) «Табиғатта постгендерлік комбинациялардың үлгілері бар ма?» деген сауал тастайық. Мәселен, техниканың үлгілері табиғатта жоқ, тек шағын модельдері ғана кездеседі: инелік, құстар – ұшақ, тікұшақ; қан тамырлары – темір жолдар деген сияқты т.б. ұқсатулар. Сиам егіздері – табиғаттың қателігі, андрогиндік адам – миф екендігі белгілі. Демонологияда да, оккультизмде де, магияда да, адамзат даналығында да постгендерлік құбылыстар туралы мәселелер жоқ деуімізге болады.

Діни сенімдерде құдайда жыныс болмайды, бірақ кез-келген дін постгендерлік комбинацияларға қарсы. Платон толғаған андрогиндік адам болмысын аңыз бойынша, Зевс екіге бөліп ажыратады екен [4]. Сонда «ажыраған болмысты қайтадан біріктірудің қажеттілігі қанша, жыныстық табудың, инцестке тиым салудың, экзогамияның туындауының адамзат үшін құндылығы неде, рухани эволюцияда ол не үшін қажет болды?» деген мәселелер туындайды.

4. Постгендерист Суламифы Форстоун: «Екі жыныстың игілігі үшін біреуінің ұрпақ жалғастыруы, енді жасанды жолмен көбеюмен алмастырылады (тым болмаса, баламалық нұсқалармен): екі жыныс та бала туу жөнінде тең мүмкіндіктер ие болады, олардың ешқайсысы бір-біріне тәуелді болмайды», -деп тұжырымдаған екен [5]. Біз бұл тұста, біріншіден, табиғатта өзгертуге болмайтын заңдар бар екендігін естен шығармауымыз керек.

Екіншіден, миллиондаған жылдардан бері сабақтасып келе жатқан, әбден орныққан, мүлтіксіз ақиқатқа айналған екі жыныстылардың бірігіп, ұрпақ жалғастыруы, ұрпақты әйелдердің дүниеге алып келу тәжірибесі әлі де өзінің ешқандай кемшілігі мен олқылығын көрсеткен жоқ және оны жою үшін аса қажеттілік те туындап отырған жоқ. Мәселен, ғылыми-техникалық төңкерістер, табиғи қорларды интенсивті пайдалану тәсілі бүгінгі таңда, адам мен табиғат арасында қайшылықтар туғызып, өзінің өміршеңдігін көрсете алмады, баламалы жасыл экономиканы сұранып тұр.

Психоаналитикалық негіздері. 1) Психоанализде «садизм» және «мазохизм» деген ұғымдар бар екендігін назарға алсақ, ер адамның әйелге бағытталған садизмі, оларға деген мезантропиядан туындаса және керісінше болса, онда, садист ер адамдар ер жыныстылыққа басымдылық беретін бір жыныстылықты қолдайды және керісінше. Ал садомазохизм андрогинділікті қалайтын болып шығады. З. Фрейд, Э. Фромм сияқты ойшылдар бұл құбылыстар шектен шыққан уақытта психологиялық ауытқуға айналады деген де пікірлерін атап өтеді. Ендеше, постгендерлік ұмтылыстар, бізді, сауықтыруды қажет ететін қоғам туралы ойландырады.

2) Адам психикасының қорғаныш тетіктерінің бірі, жыныстық құмарлықты басқа әрекеттер арқылы алмастыруды қалайтын – сублимация тек іс-әрекет арқылы ғана емес, теория арқылы да көрініс табуы ықтимал екендігін ескерсек, «постгендерлік идеялар осы сублимацияның көрінісі емес

пе екен?» деген күмәнді ой туғызады. Бұл сублимациялар қайтадан ресублимацияланатын тәрізді. Себебі, әйелдер ер адамдық, ер адамдар әйелдік оргазмды аңсаудан немесе тәжірибеден өткізіп көруді бейсаналы түрде бастан өткізгісі келуден туындайтын сияқты.

Олай болса, алдымен, постгендерлік құбылыстарды гендерлік мәселелелердің жойылуы деп түсіндіретін рационализациялық қорғаныш тетіктері жүзеге асуы тиіс. Яғни, ақылмен, дәйекпен, ғылыми тұжырымдармен ақтап алу үрдісі бейсаналы түрде құрылады да, ол постгендеристерді және оны қолдаушылар легін туғызады. Шындығында, қоғамдағы гендерлік және неогендерлік мәселелер постгендерлік комбинациялармен шешімін таппайтындығы анық.

3) Өзінің биологиялық жынысына сәйкес келмейтіндерді анықтайтын трансгендерлік мәселелерге тоқталып өтпекпіз. Маскулиндік әйелдер өздерінің жыныс ерекшелігіне, яғни, әйел екендігіне қанағаттанбаудан психологиялық-әлеуметтік, биологиялық-физиологиялық болмысы жөнінен ер адамдарға еліктейді. Немесе, ол әуел бастан-ақ аналарының болашақ нәресте ер бала болып дүниеге келсе екен деген ниетіне байланысты да болуы ықтимал.

Феминисті ер адамдар, яғни, шектен шыққан сәтте «қызтекелерге» айналғандар да осындай бейсаналы ұмтылыстармен айғақталады. Яғни, дүниеге ер адам болып туғандарына бейсаналы түрде налитындар. Міне, бұндай типтердің мінез-бейнелерінің одан әрі асқынуы және санының өсуі – постгендеризмді қолдаушылар қатарын көбейтеді.

Қазіргі таңда қазақ қоғамындағы әйелдер, оның ішінде балалар арасында, жігіттердің ер адамдық сапасының төмендеуі мен олардың киім мен күтімге, сәндік бұйымдарға әйелдер сияқты тым басымдылық беретін метросекуалдығы [6,44б.] туралы пікірлер жиі кездесіп жатады.

Бірақ, олар болмысының, әсіресе, физиологиялық тәні мен биологиялық келбетінің осылай қалыптасқандығына кінәлі емес, дегенмен, қоғамдағы әлеуметтендіру институттарына бұл мәселе жауапты міндеттер жүктейді.

Гендерология ілімі пайда болып тарала бастағанда да, оған қарсы шығушылар мен қолдаушылар тобы және бейтарап қатынасты ұстанушылардың легі қалыптасқан еді. Осыған орай, постгендеризмнің де қылаң беруіне байланысты әр түрлі көзқарастар бар. Оларды постгендеристер, яғни, бұл бағытты қолдаушылар мен оған қарсы шығушылар – антипостгендеристер деп ажыратуымызға болады. Сонымен қатар, бұл екеуінің ортасындағы аралық буын осы бағытқа бейтарап қатынас орнатады немесе бұл бағдар туралы өз ойларын әлі біржақты ашып ала алмағандар.

Қоғамдық көпшілік санадағы антипостгендеристер көп жағдайда сезімге орын берсе, теориялық сана, яғни, ғалымдар бұны рационалистік жолмен терістеуді немесе сынауды қолға алады.

Теориялық антипостгендеристер, сонымен қатар, трансгуманизмге де қарсы шығады. Мәселен, гуманистер оны қоғамдағы адам болмысының жойылуы, оның биологиялық, жыныстық, әлеуметтік болмысының құлдырауы деп санайды, Ф.Фукуяма өзінді өзгелермен салыстыра отырып, қол жеткізілмейтіндікті шексіз қууға деген ұмтылыс, «адамзат үшін ең қауіпті идея» деп баға берсе, постгуманистер Адам, Табиғат, Қоғам бірлігінде, бұл бағыттың тек адамға ғана басымдылық беретіндігі туралы тұжырым жасайды, әлеуметтік тұрғыдан келушілер трансгуманизм адамдар мен ұлттар арасындағы теңсіздікті жоймайды, қайта оны ушықтыра түседі деп санайды.

Демек, «постгендеризм кімдерге және не үшін қажет?» деген сауал тастаймыз және өз ойымызды психоаналитикалық талдаулар бойынша, оларға деген жағымсыз көзқарас тұрғысынан былайша болжамдаймыз.

Постгендеристер, біріншіден, радикалды феминистер, саналы-бейсаналы түрде феминизм бағыты өзінің мақсатына толықтай жете алған жоқ деп санайтындар. Екіншіден, гендерологияның тек қана биологиялық жыныстық жағына ғана баса назар аударғандар (пансексуалистер), саяси, құқықтық, тарихи, өмірмәнділік т.б. қырлары тасада қалған сыңайлы. Үшіншіден, «трансмезантроптар» деп атауға болатын, екі жынысты да жек көрушілер тәрізді. Төртіншіден, адамзатты өзінің өлімге ұмтылысы арқылы өзін-өзі жоюға, яғни, болмауға жетелейтін «әлеуметтік танатосты» қолдаушылар, бесіншіден, гендерологияға, гендерлік саясатқа қарсы бағытын астыртын ұстанатын «арандатушылар» идеологиясы болуы да ықтимал, бесіншіден, психикасында аздап болса да, жыныстық ауытқушылықтар бар адамдар тәрізді.

Ал жағымды және үмітті көзқарас тұрғысынан, постгендеризм болашақта қоғамдағы өзекті неогендерологиялық мәселелерді шешудің оңтайлы тұстарын трансгуманистік негізде келісімді жолдармен ұсынады деп топшылаймыз.

Қорыта айтқанда, постгуманизмді қолдаушылық сияқты болып көрінетін постгендеризм, біздіңше, жыныстық төңкерістің жалғасы іспеттес. Біз, этногендерология мен неогендерология келешекте қоғамдағы шұғылдануы, күресуі тиіс күрделі ахуалдардың бірі – осы постгендеризмнің мақсаты болуы тиіс деп ойлаймыз. Әрине, осыдан бірнеше жылдар бұрын, XX ғасырдың орта шенінде трансплантация ақылға сиымсыз және ғылым этикасына жатқызылмайтын мәселелер болып көрінгендей еді. Бірақ келешекте, постгендерлік комбинациялар ақылға сиымды болып шығуы тиіс емес деп үміттенеміз немесе ол, алдымен, тәжірибелер арқылы қатаң сынақтан өткізілуі тиіс деп санаймыз.

Сонымен қатар, бұл үдерістер қазақ халқының құндылықтарына сәйкес келмейтіндігін атап өте отырып, оған қарсы идеологиялық-насихаттық сүзгілер құрудың жолдарын қарастыруымыз қажет. Әрине, ол тек этногендерологияның ғана міндеті емес, халқымыздың басқа әлеуметтік институттары қолға алуы тиіс күрделі ахуал деп түсінеміз, рухани ұлттық қауіпсіздіктің де басты мәселесі деп санаймыз. Мәселен, постгендеризмнің қауіпті жақтарының бірі – бала туу санының азайып, жер бетінде адамның демографиясы мәселесін туғызуы мүмкін екендігі болатын болса, ол еліміздегі демографиялық қатерлерге де алып келеді. Шындығында, қоғам өркениетті, урбанизацияланған, отбасының материалдық жағы артқан сайын бала туу көрсеткіштері бірте-бірте кеміп бара жатқандығы туралы парадокс туындап отыр. Қазір кейбір Еуропа халықтары бала туу көрсеткіші осы қалпымен жалғаса берсе, жер бетінен мәңгілікке жойылады деген сөз. Бұл халқының саны өсіп бара жатқан Қытай, Үнді немесе Африка халықтары үшін аса қауіпті емес болғанмен, Қазақстан сияқты саны аз халықтар үшін демографиялық қатерлер туғызады.

Пайдаланылған әдебиеттер

- 1 Петрова Р.Г. Гендерология и феминология: Уч. пособие/ Р.Г. Петрова.-5-е изд., перераб и доп.- М.: Дашков и К, 2010.-272 с.
- 2 Гавров С.Н. Технологический постгуманизм: переход к постчеловеку и постчеловечеству// В.А. Бажанов, Б.Л. Губман, С.Н. Гавров, И.Э. Ключанов, Е.Б. Рашковский, И. Семецки, В.В. Томашов, Г.Л. Тульчинский, М.Н. Эпштейн. Коммуникативный универсум духовной культуры. М.: РосНОУ, 2015. с.- 56-64)
- 3 Камю А. Миф о Сизифе. Эссе об Абсурде. Пер. Руткевича в изд. «Сумерки богов», М.: Политиздат, 1989.-215с.
- 4 Андрогинная природа человека. <http://info-storage.livejournal.com/2216.html>
- 5 Постгендеризм. <https://ru.wikipedia.org/wiki/>
- 6 Марк Тангейт. Мужские бренды. Создание и продвижение товаров для сильного пола = Branded Male Marketing To Men. - М.: Альпина Паблишер, 2010. - 213 с.

ОНТОЛОГИЧЕСКИЕ И ПСИХОАНАЛИТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ТРАНСГУМАНИСТИЧЕСКОГО ПОСТГЕНДЕРИЗМА

Б.М. Аташ¹

¹д.филос.н., ст. преподаватель,
Казахский государственный женский педагогический университет,
Казахстан, г. Алматы, e-mail: atash_berik@mail.ru

В статье рассматриваются современные проблемы постгендеризма. В первой части рассматриваются патриархия, феминизм, гендерная политика и эволюция доктрины гендерологии, а также исследуется эволюция доктрины неогендерологии. Придерживаясь критического подхода к постгениндизму, автор делает онтологический и психоаналитический анализ его происхождения и природы. Подчеркиваются поведенческие характеры идей постгендерализма. Автор приходит к выводу, что комбинации постгендеров не соответствуют нашим национальным ценностям.

Ключевые слова: гендерная политика, гендерные исследования, постгендерология, психоанализ, феминизм, трансгуманизм и т.д.

ONTOLOGICAL AND PSYCHOANALYTICAL FUNDAMENTALS OF TRANSGUMANISTIC POSTGENDERISM

B.M.Atash¹

¹Dr. Sci. (Philosophy), senior lecturer
Kazakh State Women's Teacher Training University,
Almaty, Kazakhstan, e-mail: atash_berik@mail.ru

The current problems of postgenderism are considered in this article. In the first part, the patriarchy, feminism, gender politics and doctrine of genderology are examined, as well as evolution of the doctrine of neogenderology. Prioritizing the critical thinking of postgenderism, the author deals with the ontological and psychoanalytic analysis of its nature and origins. Behavioral characters of postgenderism are underlined. The author comes to the conclusion that the postgender combinations do not correspond to the national values.

Key words: gender policy, gender studies, post-gender-eterology, psychoanalysis, feminism, transgumanism, etc.